

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321011120
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321011120.6

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaných D. Q., nar. XX. P. XXXX v L., trvale bytom F., P. XXX/XX a N. O., nar. XX. Y. XXXX v A., trvale bytom Q. N., N. XXXX/X, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 2. marca 2022, č. k. 17T/82/2021-1374, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. apríla 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

I/ Podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo vzťahu k obžalovaným D. Q. a N. O. vo výrokoch o treste a spôsobe ich výkonu.

II/ Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku krajský súd vracia vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalované D. Q. a N. O. za spáchanie obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnom rozsudku.

2. Okresný súd obžalovanej D. Q. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d) a § 39 ods. 4 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ju podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Okresný súd ďalej obžalovanej D. Q. podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí vymenovaných v napadnutom rozsudku s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát. Okresný súd napokon obžalovanej D. Q. podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

3. Okresný súd obžalovanej N. O. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d) a § 39 ods. 4 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého ju podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Okresný súd ďalej obžalovanej N. O. podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí vymenovaných v napadnutom rozsudku a podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona trest prepadnutia peňažných prostriedkov vo výške 575 EUR s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát. Okresný

súd ďalej obžalovanej N. O. podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky. Okresný súd napokon obžalovanej N. O. uložil podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

4. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že obžalované urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinné zo spáchania skutku, ktorý je im v obžalobe kladený za vinu, ktoré vyhlásenie obžalovaných okresný súd prijal.

5. K výroku o treste u obžalovanej D. Q. okresný súd uviedol, že zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a preto v súlade s ustanoveniami § 38 ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody z 15 rokov na 13 rokov a 4 mesiace. Okresný súd ďalej aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, ktorého aplikáciu odôvodnil vyhlásením obžalovanej o jej vine a s prihliadnutím na osobu obžalovanej, jej rodinné pomery a možnosť jej nápravy jej uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby upravenej podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy jej priznanie, ďalej skutočnosť, že obžalovaná doposiaľ nebola súdne trestaná ako aj vek a zdravotný stav maloletých detí. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na možnosť styku obžalovanej s jej maloletými deťmi v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s tým, aby obžalovaná s deťmi nestratila kontakt a aby jej návrat do spoločnosti bol čo najplynulejší, čím odôvodnil zaradenie obžalovanej do ústavu s takýmto stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona. Okresný súd zároveň uviedol, že obžalovanú nemohol zaradiť na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia z dôvodu, že spáchala obzvlášť závažný zločin na viacerých osobách, a preto je nutné, aby pocítila dôsledky svojho konania a bola zaň dostatočne potrestaná tak, aby sa v budúcnosti vyvarovala obdobného alebo takého istého správania. K trestu prepadnutia vecí okresný súd uviedol, že obžalovaná s uložením tohto trestu súhlasila, potvrdila, že jej veci patrili a boli použité na spáchanie trestného činu, pričom nemala výhrady voči vlastníctvu vecí. K ochrannému opatreniu okresný súd uviedol, že jeho uloženie je nevyhnutné v prípade páchatelov obzvlášť závažných zločinov a toto je súčasťou nútenej postpenitenciárnej starostlivosti na dovŕšenie nápravy páchatelov takýchto trestných činov.

6. K výroku o treste u obžalovanej N. O. okresný súd uviedol, že nevzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona z dôvodu predchádzajúceho podmieneného zastavenia trestného stíhania ako aj z dôvodu predchádzajúceho odsúdenia obžalovanej. Okresný súd ďalej nevzhliadol ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c) Trestného zákona, pretože by to bolo možné len v prípade, ak by si obžalovaná svoju závislosť nespôsobila sama. Okresný súd tak zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda nezvyšoval ani dolnú hranicu a ani neznižoval hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody. Po aplikácii ustanovenia § 39 ods. 4 Trestného zákona okresný súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, pričom zohľadnil priznanie obžalovanej, jej predchádzajúcu skúsenosť s drogami vyplývajúcu z odpisu registra trestov ako aj skutočnosť, že časť trestného činu spáchala počas skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 1T/156/2020. Okresný súd nevzhliadol žiadny dôvod nezaradiť obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. K trestu prepadnutia vecí okresný súd uviedol, že obžalovaná s uložením tohto trestu súhlasila, potvrdila, že jej veci patrili a boli použité na spáchanie trestného činu, resp. trestným činom získané, pričom nemala výhrady voči vlastníctvu vecí. K ochrannému opatreniu okresný súd uviedol, že jeho uloženie je nevyhnutné v prípade páchatelov obzvlášť závažných zločinov a toto je súčasťou nútenej postpenitenciárnej starostlivosti na dovŕšenie nápravy páchatelov takýchto trestných činov, pričom vzhľadom na predošlé trestné stíhania obžalovanej v súvislosti s drogami ho uložil v trvaní 2 (dva) roky. Vo vzťahu k ochrannému protitoxikomanickému liečeniu ambulantnou formou okresný súd poukázal na závery znaleckého posudku, z ktorého vyplynulo, že obžalovaná je závislá ako aj na ustanovenie § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, podľa ktorého je možné ochranné liečenie uložiť osobám, ktoré spáchali trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

7. Po vyhlásení napadnutého rozsudku si obžalovaná D. Q. ponechala lehotu na podanie odvolania a obžalovaná N. O. podala odvolanie proti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Prokurátorka si po vyhlásení napadnutého rozsudku ponechala lehotu na podanie odvolania.

8. Obžalovaná D. Q. následne odvolanie podala prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorom uviedla, že doposiaľ nebola súdne trestaná a priestupky, ktoré spáchala, sú na úseku cestnej premávky. Obžalovaná ďalej uviedla, že si uvedomuje, že spáchala celkom 18 (osemnásť) priestupkov, tieto sú však menšej závažnosti, a preto nevyklúčujú aplikáciu poľahčujúcej okolnosti riadneho vedenia života pred spáchaním trestného činu podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Obžalovaná ďalej uviedla, že je toho názoru, že v jej prípade boli splnené aj podmienky na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Ďalej uviedla, že je matkou dvoch maloletých detí, a to mal. D. S. nar. v roku XXXX a mal. S. Š., nar. v T. XXXX, pričom maloletá D. S. má závažné genetické ochorenie, a to cystickú fibrózu, čo si vyžaduje, aby bola neustále v sterilnom prostredí. Obžalovaná musí s maloletou D. S. denne absolvovať tri inhalácie a na jej liečbu mesačne vynakladá nad rámec úhrad poskytovaných zdravotnou poisťovňou viac ako 80 EUR. Obžalovaná ďalej poukázala na to, že na otcov maloletých detí sa spoliehať nemôže, pretože otec mal. D. S. je toho času vo výkone väzby s predpokladom uloženia dlhoročného trestu a otec mal. S. Š. bol napadnutým rozsudkom odsúdený spolu s ňou na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov. Obžalovaná uviedla, že počas výkonu trestu odňatia slobody sa jej matka p. G. Q. postará o mal. D. S., avšak z dôvodu problémov s chrbticou sa nebude môcť postarať aj o maloletú S. Š. a táto bude musieť byť počas výkonu jej trestu odňatia slobody umiestnená do ústavnej starostlivosti. Obžalovaná ďalej uviedla, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že trestnou činnosťou nezískala majetkový prospech nad rámec uspokojenia základných životných potrieb, nevlastní žiadnu nehnuteľnosť či hodnotnejšiu hnutelnú vec a nemá žiadne úspory. Obžalovaná preto navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a pri uložení trestu jej zohľadnil aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, zároveň aplikoval ustanovenie § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona a uložil jej trest kratšieho trvania, ako jej bol uložený napadnutým rozsudkom.

9. Obžalovaná D. Q. odvolanie podané prostredníctvom svojho obhajcu aj sama doplnila osobitným podaním, v ktorom uviedla, že si veľmi dobre uvedomuje závažnosť situácie, v ktorej sa nachádza. Obžalovaná opätovne poukázala na zdravotný stav svojej dcéry D. S. ako aj zdravotný stav svojej matky G. Q., ktorá by sa mala počas výkonu jej trestu postarať o dcéru D. S.. Obžalovaná ďalej zopakovala, že sa pokúsila zabezpečiť starostlivosť o jej druhú dcéru S. Š. prostredníctvom rodičov otca tejto dcéry, k čomu sa títo postavili odmietavo, preto jej zrejme neostane nič iné, ako maloletú S. Š. umiestniť do náhradnej ústavnej starostlivosti, keďže matka obžalovanej starostlivosť o obe dcéry obžalovanej nevládne. Obžalovaná preto uviedla, že by bola nesmierne vďačná, za akékoľvek zníženie jej trestu.

10. Obžalovaná N. O. svoje odvolanie odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu a uviedla v ňom, že okresný súd nesprávne ustálil vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, a to z dôvodu, že okresný súd mal aplikovať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c) Trestného poriadku, pretože obžalovaná trestný čin spáchala v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby. Obžalovaná je totiž drogovú závislá, čo bolo preukázané znaleckým dokazovaním a drogovú trestnú činnosť páchala za účelom uspokojovania svojej závislosti a získavania prostriedkov na jej uspokojovanie. Obžalovaná v tejto súvislosti namieta, že uplatneniu tejto poľahčujúcej okolnosti nebráni, ako to nesprávne uviedol okresný súd, že si svoju chorobu páchatel' spôsobil sám. Obžalovaná ďalej namieta, že okresný súd mal aplikovať v jej prípade aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, čo však neurobil a zároveň nemal aplikovať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Obžalovaná uvádza, že drogovú trestnú činnosť začala páchať od augusta 2020, teda päť mesiacov predtým, ako bola odsúdená v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/156/2020. Obžalovaná v tejto súvislosti uviedla, že trestný čin sa považuje za dokonaný, ak sú naplnené všetky znaky jeho skutkovej podstaty vrátane poruchového alebo ohrozujúceho následku, pričom v prejednávanom prípade tomu tak je, pretože všetky znaky skutkovej podstaty boli naplnené skôr, ako bol obžalovanej doručený trestný rozkaz v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/156/2020. Z uvedeného dôvodu mal preto okresný súd podľa názoru obžalovanej na ňu nazerať ako na netrestanú a mal jej aplikovať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a zároveň neaplikovať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Obžalovaná ďalej namieta svoje zaradenie na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a zastáva názor, že aj v jej prípade mal okresný súd aplikovať ustanovenie § 48 ods. 4 Trestného zákona, resp. ustanovenie § 48 ods. 5 Trestného zákona „per analogiam“ a zaradiť ju na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaná ďalej poukazuje na rozhodovaciu prax súdov v Trnavskom kraji, kde pri obzvlášť závažných trestných činoch drogového charakteru v prípade dohody o vine a treste alebo v prípade vyhlásenia o vine súdy páchatel'ov zaraďujú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym

stupňom stráženia. Obžalovaná preto navrhla, aby krajský súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste tak, že obžalovanej uloží trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov a na jeho výkon ju zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym, prinajhoršom so stredným stupňom stráženia alebo aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a vec vrátil okresnému súdu.

11. Prokurátorka sa k odvolaniam obžalovaných do predloženia veci krajskému súdu nevyjadrila.

12. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

13. Podľa § 317 ods. 3 Trestného poriadku Ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

14. Podľa § 319 Trestného poriadku Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

15. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

16. Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

17. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

18. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

19. Krajský súd na základe riadne a včas podaných odvolaní, ktoré podali oprávnené osoby /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/ preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných sú dôvodné.

20. Krajský súd predovšetkým konštatuje, že písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku nie je v súlade so znením napadnutého rozsudku tak, ako bol dňa 2. marca 2022 vyhlásený na hlavnom pojednávaní, a to v časti zaradenia obžalovanej D. Q. na výkon trestu odňatia slobody do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Krajský súd si prehral zvukový záznam z hlavného pojedávania konaného dňa 2. marca 2022 a zistil, že okresný súd obžalovanú D. Q. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným

stupňom stráženia. Okresný súd však v písomnom vyhotovení rozsudku uviedol, že obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

21. Okresný súd následne opravným uznesením zo dňa 15. marca 2022 výrok o zaradení obžalovanej D. Q. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody opravil tak, že tento má znieť nasledovne: „Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona ju súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.“ Okresný súd teda opravu napadnutého rozsudku nevykonal správne, pričom sťažnosť proti predmetnému uzneseniu nepodali ani obžalovaná, ani jej obhajca a ani prokurátor.

22. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2. marca 2022 obe obžalované urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré okresný súd prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalované spáchanie skutku priznali sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení. Pokiaľ ide o ďalší priebeh konania, okresný súd nepostupoval v súlade s Trestným poriadkom.

23. Okresný súd totiž postupom podľa § 269 Trestného poriadku prečítal aj závery znaleckých posudkov č. 53/2021 a č. 54/2021 vypracovaných znalkyňou MUDr. Monikou Gregorovou. Pokiaľ ide o znalecké dokazovanie na hlavnom pojednávaní, toto je upravené v ustanovení § 268 Trestného poriadku, podľa ods. 2 ktorého Pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní sa použijú ustanovenia § 258 ods. 2 a 3 a § 259 primerane. Namiesto výsluchu znalca možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jeho písomný znalecký posudok, ak znalec bol pred podaním znaleckého posudku poučený podľa § 144, nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku a prokurátor i obžalovaný s tým súhlasia, alebo ak sa znalec naň odvolá. Na prečítanie záverov znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní sa okrem iného vyžaduje, aby s takýmto postupom súhlasili prokurátor i obžalovaný. Súhlas prokurátora vyplýva z obžaloby, kde v bode 4 v časti návrhov na vykonanie dokazovania prokurátor navrhuje závery predmetných znaleckých posudkov čítať. Súhlas obžalovaných s čítaním predmetných znaleckých posudkov, resp. ich záverov však daný nebol, pričom je potrebné si uvedomiť, že ustanovenie § 240 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého Spolu s rovnopisom obžaloby sa osobám uvedeným v odseku 1 doručí výzva, aby bez meškania písomne oznámili súdu a ostatným stranám návrhy na vykonanie dôkazov. Vo výzve sa zároveň upozornia na to, že vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré stranám boli známe v čase doručenia výzvy, môže súd odmietnuť. Obvinený sa upozorní aj na to, že ak na hlavnom pojednávaní navrhuje vypočuť svedkov, ktorých výpovede navrhol prokurátor v obžalobe iba prečítať, je povinný to bez meškania písomne oznámiť súdu, inak ich súd na hlavnom pojednávaní bude môcť prečítať aj bez jeho súhlasu; to neplatí, ak nastala nová okolnosť, ktorá nebola obvinenému v čase doručenia výzvy známa sa na možnosť čítania znaleckého posudku bez súhlasu obžalovaného nevzťahuje. Inak povedané pokiaľ obžalovaný na výzvu podľa § 240 Trestného poriadku vo vzťahu k návrhu prokurátora na čítanie znaleckého posudku nereaguje, potom znalecký posudok bez jeho súhlasu na hlavnom pojednávaní prečítaný byť nemôže.

24. Okresný súd nepostupoval správne ani pri vykonaní dokazovania vo vzťahu k uloženiu trestu prepadnutia veci, keď k tomuto výroku v podstate nevykonal žiadne dokazovanie a uspokojil sa s vyjadreniami obhajcov obžalovaných, že s návrhom prokurátorky na uloženie trestu prepadnutia vecí obžalované súhlasia.

25. Podľa § 60 ods. 1 Trestného zákona Súd uloží trest prepadnutia veci,
a) ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu,
b) ktorá bola určená na spáchanie trestného činu, alebo
c) ktorá je výnosom z trestnej činnosti.

26. Podľa § 60 ods. 4 Trestného zákona Trest prepadnutia veci môže súd uložiť, len ak ide o vec patriacu páchatelovi.

27. Podľa § 270 ods. 1 Trestného poriadku Vecné dôkazy súd predloží stranám, a ak je to potrebné, aj svedkom a znalcom.

28. Okresný súd mal preto vo vzťahu k dokazovaniu pre účely uloženia trestu prepadnutia veci správne postupovať tak, že mal postupom podľa § 269 Trestného poriadku oboznámiť zápisnice o vykonaní domových prehliadok vykonaných u obžalovaných a zápisnicu o vykonaní osobnej prehliadky obžalovanej D. Q. v rozsahu, ktorý sa týka identifikácie zaistených vecí resp. zaistenej finančnej hotovosti a následne vecné dôkazy predložiť stranám postupom podľa § 270 ods. 1 Trestného poriadku. Nepredloženie zaistených vecí stranám na hlavnom pojednávaní je akceptovateľné za predpokladu, že tieto sú dostatočne špecifikované v predmetných zápisniciach a strany konania s takýmto postupom budú súhlasiť. Následne mal okresný súd obžalované požiadať o vyjadrenie, či zaistené veci patria tej ktorej obžalovanej a či veci boli použité na spáchanie trestného činu, pokiaľ táto skutočnosť nie je zrejmá už z povahy príslušnej veci a v prípade obžalovanej N. O. aj o vyjadrenie, či zaistená finančná hotovosť je výnosom z trestnej činnosti. Až na základe takto vykonaného dokazovania mohol okresný súd bez akýchkoľvek pochybností rozhodnúť, či a vo vzťahu ku ktorým veciam, resp. zaistenej finančnej hotovosti uloží obžalovaným aj trest prepadnutia veci.

29. Po vrátení veci okresnému súdu preto bude povinnosťou okresného súdu zopakovať dokazovanie v rozsahu, v ktorom toto na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2. marca 2022 nebolo vykonané v súlade s Trestným poriadkom a opätovne rozhodnúť o trestoch pre obžalované. Okresný súd si tiež pripojí svoj spis sp. zn. 1T/156/2020 a na hlavnom pojednávaní oboznámi jeho podstatný obsah, najmä uznesenie o vznesení obvinenia a dátum jeho oznámenia obžalovanej D. Q. a dátum doručenia trestného rozkazu vydaného v predmetnej veci obžalovanej D. Q.. Okresný súd sa tiež v novom rozhodnutí vysporiada aj s odvolacími námietkami oboch obžalovaných.

30. Záverom krajský súd okresný súd upozorňuje, že pokiaľ bude aj nový rozsudok napadnutý odvolaním, svoj spis predloží krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní spolu s kompletnými vyšetrovacími spismi a nie len so selektívne vybranými fotokópiami ich častí. V opačnom prípade krajský súd spis vráti okresnému súdu ako predčasne predložený.

31. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.